

Lieve allemaal,

Wat fijn dat we vandaag met zijn allen samen zijn, en wat fijn dat Scaat en ik, de neven van Veer, iets mogen zeggen over wie zij voor ons was, en hoe wij haar zagen.

Scaat en ik zijn dan wel officieel neven van Vera, Belle en Mees, maar ze voelen meer als broertje en zusjes voor ons. Ook hebben wij een aantal jaar geleden een groep opgericht, de 'Gooische Vrouwen.' Dat klinkt misschien heel spannend, maar het is eigenlijk niks meer dan dat we vroeger veel de serie 'Gooische Vrouwen' keken en op gegeven moment dachten, goh, wat een leuke naam voor een groep. We hebben zoveel leuke dingen beleefd met zijn allen, het is te veel om op te noemen, maar we willen jullie 2 kleine anekdotes vertellen, waarmee we jullie een beeld willen geven van Veer en haar persoonlijkheid.

Zoals Olie net al vertelde hebben wij heel veel dingen gedaan met de Gooische Vrouwen. Een van de dingen die wij altijd deden was met de hele familie naar ons familiehuisje in Les Gets gaan. En toen Veer een jaar of 11 was en in de fase was beland dat zij had besloten om vegetarisch te worden, maar wel worst te blijven eten omdat dit zo lekker is, gingen wij wederom met de hele familie skiën in Les Gets. Tijdens deze vakanties was het heel gebruikelijk om op de laatste avond, ook wel de bonte avond, met de Gooische Vrouwen een toneelstukje op te voeren. Dit keer was het idee om in elke kamer van het huis een klein toneelstukje te doen en daarmee geld op te halen om een cadeautje te kunnen kopen voor onze oma Ineke. En zo zaten wij met z'n vijven in de kelder onze tekst nog een keertje door te nemen voordat de bonte avond ging beginnen, toen Veer iets in het script zag staan wat haar niet zo beviel. Haar toen al zo hippe zusje Belle had namelijk bedacht dat de helft van het toneelstukje in het engels gesproken ging worden. Zo had zij Veer de zin gegeven: "doe even normal". Veer vond dit maar niks en de zusjes braken in woede tegen elkaar uit. Ik en olie moesten hier natuurlijk keihard om lachen en Veer zag dit ook. En hoe dominant en driftig zij het ene moment was, zag zij een paar seconden later de grap er van in en kon er met veel zelfspot om lachen.

Het tweede verhaal hebben ik en Veer een paar jaar geleden meegemaakt, wederom in Les Gets, wat aangeeft hoe bijzonder deze plek voor ons is. Veer en ik waren samen uit geweest in het dorp, in de befaamde blokhut-disco 'l'igloo'. Dat is net zo slecht als het klinkt, ik zal jullie de details besparen. We liepen in het holst van de nacht terug van het dorp naar het huisje, maar het fijne was dat ons pad verlicht werd door de volle maan, het was bovendien klaarhelder. Net buiten het dorp kwamen we een wegopbreking tegen met pionnen, en Veer had het ingenieuze plan om er eentje mee naar huis te nemen en deze onderweg op haar hoofd te zetten. Ik was het hier volledig mee eens, dus Veer zette de pion op haar hoop en we liepen vrolijk verder.

Op gegeven moment kwamen we op een punt dat het korter was om een veld door te steken naar het huisje dan helemaal om te lopen over de weg. Het enige wat een nadeel was, was dat het veld hoog gras had wat tot je navel kwam, we moesten dus wel een weg ploegen door het hoge gras.

Ook dit vonden we een goed idee, dus ik ging voor en ploegde een weg door het hoge gras, met Veer een aantal meter achter me, nog steeds vrolijk met de pion op haar hoofd.

Op gegeven moment, terwijl ik aan het ploegen was, hoorde ik achter me een hoge kreet; 'oeh!' Ik vroeg me af wat er zojuist achter mij gebeurd was en draaide me om. Het enige wat ik nog achter me zag was een klein bungelend pionnetje wat boven het grasveld uitstak, met daaronder een meisje wat heel hard aan het lachen was. Ze stond snel weer op en zei; 'Alles ok hoor!' Waarna we samen vrolijk terugliepen naar het huisje.

Ik was ervan overtuigd dat ik een rechte weg door het gras had geploegd, maar dit bleek helaas toch anders te zijn, toen we de volgende dag met daglicht een kronkelende weg door het gras zagen. Maar ach ja, wat maakte het ook uit.

We gaan zometeen luisteren naar een nummer van Stevie Wonder, 'Sir Duke'. Zoals Ollie al zei is Les Gets een hele bijzondere plek voor ons, en dat blijkt ook weer uit dit nummer. We luisterden dit altijd in de auto op weg naar het zwembad in de buurt, als we boodschappen gingen doen in het dorp, noem het maar op. Het was voor ons een nummer van puur geluk. Lekker gek doen, je fijn en onbezorgd voelen.

Maar voordat we daar naar gaan luisteren, willen we jullie graag nog iets meegeven, wat jullie goed in je oren moeten knopen.

Veer hield zo intens veel van mensen. Hou van de mensen en de wereld zoals Veer dat deed, bewonder de mensen en de wereld zoals Veer dat deed, doe lekker gek, vooral not normal, en als laatste, als er nog vegetariërs in de zaal zijn, boterhamworst is dus ook ok.

We gaan je zo ontzettend missen Veer.

Veel liefs,

OI & Scaat